

læggende for Byen. Det er naturligt at vente, at Krigsministeren ikke vil lade Soldaterne faae en altfor lang Vej at marschere, men at han vil tage alle de Hensyn til Befolkningen, som lade sig forene med militaire Hensyn og med Hensynet til Statskassens Lærv. I den Tro og det Haab, at Ministeriet efterhaanden vil blive et Udtryk for Folkevillien og Folketanken, og at Folkerepresentationen har det i sin Magt at give det et Mistillidsvotum, naar det ikke er det og ikke gjør det, skal jeg altsaa stemme for nærværende Lov.

Müller: Ja, jeg vilde tilforlædig ønske, at Ministeriet altid var et Udtryk for Folkevillien, men det har det ikke været til enhver Tid; det kan jo være det, men det har ikke været det i de fleste Tilfælde; jeg troer, at vi have flere Exempler at opvise baade paa det One og paa det Andet. At vi ikke kunne vente store Indskrænkninger ved Hærløvens Revision, den Tanke har jeg ogsaa; jeg troer for mit Vedkommende ikke, at der vil kunne indtræde nogen betydelig Reduction. Jeg maa fuldstændig tiltræde, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at en fuldstændig Omordning af hele Hærløven, en saadan Hærorrdning, der mere nærmer sig Almeenvæbning, maatte kunne medføre betydelige Forandringer i den nu bestaaende Tilstand, og at dette vilde medføre ikke saa saa Indskrænkninger, ikke saa saa Besparelser, derom er jeg ogsaa temmelig overbevist. Man maa ikke sige, at man tænker paa at afvæbne eller at indrette Hærorrdningen saaledes, at man vil blive saa at sige halvt om halvt afvæbnet, det er ikke rigtigt at sige dette; men jeg paastaar at en fuldstændig velorganiseret Almeenvæbning i mangfoldige Tilfælde, og især for et lille Folk og en defensiv Stat, kan træde ved Siden af de saakaldte staaende Hære. Jeg siger dette ikke for alle Tilfældes Vedkommende, men kun under Forudsætning af, at Taleren er om en lille Stat, som ikke kan taale store Udgifter, en defensiv Stat, hvis Hovedopgave bestaaer i at forsvare sig. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) meente, at der vilde opstaae Vanskeligheder, naar en By vidste, at det var bestemt, at den skulde have

Garnison. Jeg veed dog ikke, hvorfor det skulde være vanskeliggere, naar det vides, hvor Garnisonsstederne skulde være, end naar det slet ikke vides. Naar Krigsministeriet træder i Forbindelse med en By, er jo Formaålet det at komme til en saa billig, naturlig og rimelig Dvereenkomst med denne Commune, som vel kan opnaaes; det maa jo være det fornuftige Formaal, og om det skeer før eller efter, at det er bestemt, hvor Garnisonsstederne skulde være, kan jeg ikke see, kan gjøre nogen Forskjel. I Hærløvens § 6 staaer der som bestemt: „Afdelingernes Garnisonssteder fastsættes nærmere ved Lov“, og nu siges der i Motiverne til nærværende Lovforslag, at „flere Omstændigheder have vanskeliggjort Udarbejdelsen af et Lovforslag, ved hvilket samtlige Hærafdelingens Garnisonssteder paa eengang og endelig skulde fastsættes.“ Det er, som jeg troer, fuldkommen rigtigt, bemærket af det ærede Medlem, der først talte, at dette jo slet ikke behøver at skee paa eengang; det er jo ingenlunde nødvendigt, at saadanne Lovarbejder foretages paa eengang, og paa eengang finde deres Sanction. Det behøves ikke, thi der staaer jo, som det meget rigtig blev bemærket, ikke, netop at det skal skee paa eengang, men det kan ogsaa skee med Mellemrum; med hvor store eller hvor smaa Mellemrum det skal være, staaer ikke omtalt. Her foreligger der imidlertid en fuldstændig Uøjsgjørelse fra, hvad der udtrykkelig er fastsat i Hærløvens § 6, og, naar man til alle andre Tider ønsker og forlanger Bestemmelserne i denne Lov meget punktligt opfyldte, kan jeg ikke Andet end forundre mig over, at den høitærede Krigsminister er kommen frem med et Forslag, der vil have tilfølge en vilkaarlig Afvigelse fra, hvad der engang er der. Jeg har vel seet de Grunde, der ere anførte, saavel ved den foregaaende høitærede Krigsministers Forelæggelse af Lovforslaget i Landsthinget, som ogsaa i Motiverne, der her foreligger, og som anføre Grundene paa samme Maade, om end i en mere sammentrængt Form; men jeg kan ikke, om ogsaa jeg læser dem med saamegen Velvillie som muligt, finde mig ganske tilfredsstillet derved. Man kan jo meget godt destinere og paapege, hvor Garnisonsste-